

ἀνάγκη νὰ ταυτισθῇ ὁ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενος Βουέννιος πρὸς τὸν Θεόκτιστον Βουέννιον, τὸν στρατηγὸν τῆς Πελοποννήσου, ὅστις κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μιχαὴλ τοῦ Γ' καθυπέταξε τοὺς Σλάβους τῆς Πελοποννήσου.¹

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω οὐδείς σοβαρὸς λόγος ὑπάρχει, ὅπως τὸ Τακτικὸν τεθῇ εἰς τοὺς μετὰ τὸ 828 χρόνους. Λέν δύναται ὅμως ἴσως νὰ τεθῇ καὶ εἰς τοὺς πρὸ τοῦ 809 χρόνους. Διότι ἀναφέρει δομέστικον τῶν ἱκανάτων (119), τὸ δὲ σῶμα τούτων ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου τοῦ Α' ἐν ἔτει 809.²

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὁ λόγος καὶ περὶ στρατηγοῦ Κρήτης, πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἐκ τοῦ Τακτικοῦ τοῦ Uspenski ἐξάγεται ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ὑπὸ τοῦ Κ. Κωνσταντινοπούλου ἐκφρασθεῖσα γνώμη,³ ὅτι ἡ Κρήτη πρὸ τῆς καταλήψεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀράβων δὲν ἀπετέλει θέμα, ἀλλ' ἔμενεν ἠνωμένη μετὰ τῆς Πελοποννήσου εἰς τὸ θέμα τῆς Ἑλλάδος.⁴ Ὡς πρὸς τὴν παρατήρησιν δὲ τοῦ Μαρινάτου ὅτι ὁ Εὐμάθιος εἶναι ὁ τελευταῖος στρατηγὸς τῆς Κρήτης, διότι εὐθὺς κατόπιν συνηνώθη αὕτη ὑπὸ τὴν πραιτωρίαν μάλιστα τοῦ ἰδίου μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου, ἔχομεν νὰ ὑπομνήσωμεν τὰ ἀνωτέρω⁵ λεχθέντα, ὅτι ἡ ὑπὸ κατεπάνω ἢ ἀναγραφέα ἢ πραιτωρα συγκέντρωσις πλειόνων θεμάτων δὲν εἶναι τι ἀσύνηθες ἐν τῇ διοικητικῇ ἱστορίᾳ τοῦ Βυζαντίου, εἶναι δὲ αὕτη προσωρινή καὶ ἐντελῶς προσωπική καὶ οὐδόλως σημαίνει τὴν διοικητικὴν κατάργησιν ἢ συγχώνευσιν τῶν ὑφισταμένων θεμάτων εἰς τὸ διηνεκές.⁶

¹ Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν Θεόκτιστον φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου Εὐαρέστου (26^η Δεκεμβρίου) μνημονευόμενος πατριάρχης Βουέννιος, ὁ ὑπὸ τῆς Θεοδώρου ἀποσταλὴς ὡς πρεσβευτὴς πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Βλ. Synaxarium Constantinopolitanum ἔκδ. Delehaye σ. 347. Πρβλ. καὶ D u s a n g e, Familiae byzantinae ἔκδ. Βενετίας σ. 147β.

² Πρβλ. O s t r o g o r s k y - S t e i n, Die Krönungsordnungen des Zeremonienbuches. Byzantion VII (1932) σελ. 193.

³ Κ. Κωνσταντινοπούλου, Στρατηγὸς Κρήτης ἐν Ἐπετ. Ἐτ. βυζαντ. σπουδ. 6,316.

⁴ Τὴν γνώμην ταύτην ἐπανελάβε καὶ ὁ Σπ. Μαρινάτος ἐν τῇ πραγματείᾳ του «Εὐμάθιος ὁ Φιλοκάλης τελευταῖος στρατηγὸς τοῦ βυζαντινοῦ θέματος τῆς Κρήτης», ἐν Ἐπετ. Ἐτ. βυζ. σπουδ. 7,388.

⁵ Βλ. σελ. 482, 494 κ. ἀ.

⁶ Τὴν γνώμην τοῦ Μαρινάτου ἀποκρούει καὶ ὁ Laurent, Bull. de sig. byz. ἐν Byzantion 6,801 κέ.